U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Jana Passera a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatelky: **M. Ch.,** proti odpůrci: **Státní volební komise** se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, o návrhu na neplatnost voleb,

takto:

I. Návrh **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1.] Návrhem, došlým Nejvyššímu správnímu soudu dne 10. 6. 2010, doplněným dne 14. 6. 2010 a označeným jako „*Návrh na neplatnost voleb*“, navrhovatelka požaduje, aby soud nařídil příslušnému státnímu orgánu ve věci voleb přezkum výsledků voleb. Uvádí, že Český statistický úřad chybně vyložil zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), když nepřidělil mandáty politickým stranám, které v krajích získaly více než 5% hlasů. Navrhovatelka dále tvrdí, že rovné volební právo bude zaručeno teprve tehdy, když bude „kroužkování“ (tj. preferenční hlasy) povinné.

[2.] Vzhledem k tomu, že návrh obsahoval vady, které bránily jeho věcnému projednání, vyzval Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), navrhovatelku usnesením ze dne 11. 6. 2010, č. j. Vol 28/2010-3, k odstranění vad podání. V usnesení navrhovatelce uložil, aby přesně označila výrok, jehož vydání se domáhá, dále aby označila kandidáta, proti němuž případně návrh směřuje, a konečně aby uvedla konkrétní skutečnosti, z nichž vyplývá, že navrhovatelkou tvrzené porušení volebního zákona mohlo ovlivnit

volbu konkrétního kandidáta. Za účelem odstranění uvedených vad stanovil soud navrhovatelce lhůtu tří dnů od doručení tohoto usnesení.

[3.] Soud ji současně poučil o tom, že podle ustanovení § 87 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon"), mj. platí, že podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen, a každá politická strana, politické hnutí nebo koalice, jejíž kandidátní listina ve volebním kraji byla pro volby do Poslanecké sněmovny zaregistrována. Návrh na neplatnost volby kandidáta může dle odst. 5 cit. ustanovení podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta. Jinak řečeno, kompetence Nejvyššího správního soudu je v případě voleb do Poslanecké sněmovny omezena toliko na posouzení neplatnosti volby kandidáta, resp. kandidátů, přičemž z podaného návrhu není zřejmé, zda skutečně směřuje k neplatnosti volby kandidáta/ů, případně kterých tak, jak stanoví zákonná úprava.

[4.] Na tuto výzvu soudu, kterou navrhovatelka obdržela dne 15. 6. 2010, zareagovala podáními ze dne 16. a 21. 6. 2010 tak, že navrhuje neplatnost voleb a požaduje nařídit Českému statistickému úřadu podle ustanovení § 49 odst. 1 volebního zákona zjistit, které politické strany, hnutí a koalice získaly alespoň 5% hlasů celkem za příslušný kraj, zařadit tyto do skrutinia a provést nové výpočty. Státní volební komisi pak má soud nařídit vyhotovit zápis o výsledku voleb z nových výsledků ČSÚ s tím, že výsledky vyhlášené dne 1. 6. 2010 se prohlašují za neplatné.

[5.] Je tak zřejmé, že navrhovatelka nevyhověla výzvě soudu a neodstranila vady svého návrhu; tyto vady jsou zároveň takového charakteru, že brání tomu, aby se soud mohl návrhem věcně zabývat (§ 37 odst. 5 s. ř. s.). Jak totiž plyne již z uvedeného výše, navrhovatelka k výzvě soudu neuvedla žádného zvoleného kandidáta, jehož volbu napadá, a nezformulovala tak petit, kterým by se soud mohl věcně zabývat. I nadále tak trvá na petitu, o němž Nejvyšší správní soud není oprávněn věcně rozhodnout, o čemž byla ostatně i výslovně poučena.

[6.] Proto Nejvyšší správní soud návrh odmítl podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s.

[7.] Jen pro úplnost soud uvádí, že podle ustanovení § 49 odst. 1 volebního zákona „*na podkladě zápisu o výsledku voleb v krajích Český statistický úřad zjistí, kolik platných hlasů celkem bylo odevzdáno pro každou politickou stranu, každé politické hnutí a každou koalici*", a dále, které politické strany, hnutí anebo koalice získaly méně než zákonem stanovené procento hlasů. Podle odst. 2 stejného ustanovení pak platí, že „*při dalším zjišťování volebních výsledků a přidělování mandátů se již k těmto politickým stranám, politickým hnutím a koalicím a hlasům pro ně odevzdaným nepřihlíží.*" Soud má proto za to, že zákonná úprava je zcela jednoznačná a výslovně z ní plyne, že se procentuální zisk hlasů, nutný pro přidělení mandátů poslanců (tzv. umělá uzavírací klausule či práh), zjišťuje v rámci celého území České republiky, nikoliv v jednotlivých krajích. Postup volebních orgánů byl proto správný a souladný se zákonem.

[8.] Navrhovatelka se proto mýlí, když citovanou zákonnou úpravu vykládá tak, že pro zisk mandátů postačuje překročit uzavírací klausuli toliko v rámci jednotlivých krajů; pro tento výklad neskýtá dle přesvědčení soudu zákonná úprava žádnou oporu. Nelze totiž přehlédnout, že podle ustanovení § 49 odst. 4 volebního zákona se mandáty politickým stranám, hnutím a koalicím, které postoupily do skrutinia, rozdělují v rámci volebních krajů. Do skrutinia podle předchozího odstavce přitom postoupí jen takové subjekty, které překročí celostátní uzavírací klausuli. Jinak řečeno, logika přepočtu odevzdaných hlasů na mandáty je založena na tom, že se nejprve na celostátní úrovni zjistí, které politické strany (hnutí, koalice) překročily uzavírací klausuli, tyto strany postoupí do skrutinia a teprve mezi ně se – tentokrát již v rámci jednotlivých krajů – přidělují mandáty.

[9.] O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. června 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu